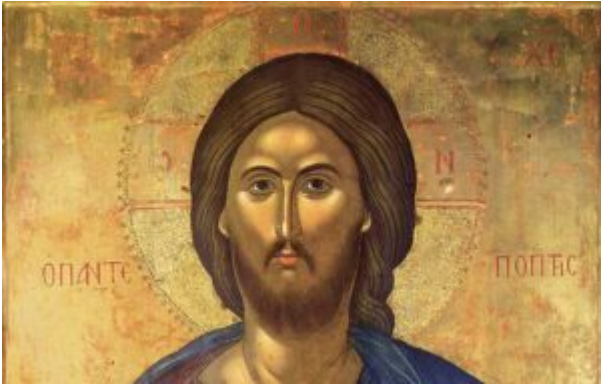

Ἰκετήριος Κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ καὶ γλύκανον, τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλόφρονε, Ἰησοῦ καὶ δέξαι με, σοι προσπίπτοντα καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον, Ἰησοῦ σωτήρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ ἐξάρπασον, ἐκ τῆς χειρός τοῦ δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ καὶ ποίησον, δεξιόν κάμε παραστάτην τῆς δόξης σου, Ἰησοῦ Χριστέ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον

Ἰησοῦ γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων ἰκετῶν πανάχραντε, ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Εἰσάκουσον φιλόφρονε Ἰησοῦ μου, τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει, καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ μου τῆς καταδίκης, καὶ τῆς κολάσεως, μόνη μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Υπόδειξε τὸν δοῦλον σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γεέννης με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τόν χρόνον Ἰησοῦ μου ὄν δέδωκας μοι, εἰς πάθη ἔδαπάνησα Ἰησοῦ μου, διό με Ἰησοῦ μου μή ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε καί διάσωσον.

Θεοτοκίον

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τόν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναι με τῆς γεέννης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, θεοχαρίτῳτε, καί καταξίωσον, τῆς ζωῆς πανάμωμε τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τόν ἄσωτον σώσας, σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξάμενος πόρνην, κάμε νῦν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε. Σῶσον οἴκτειρον, ὡ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὥσπερ ὤκτειρας, τόν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

ᾠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καί τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ καί διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαχνε. Ἰησοῦ μου σῶσον με, τόν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καί τῆς βασιλείας τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, νῦν δε προσπίπτω δεόμενος. Ἰησοῦ μου σῶσον με, καί τήν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτόν καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντας σε, καί Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός τῶν ἐν σκότει.

Σύ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νόος μου, σύ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σύ Ἰησοῦ μου τῆς κολάσεως ῥῦσαι, καί γεέννης ἐμέ κραυγάζοντα, σῶσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τόν ἄθλιον.

Ὀλοσχερῶς, Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας, καταβεβλημένος ἤδη κραυγάζω. Σύ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἐκσπασον κράζοντα, σῶσον Ἰησοῦ μου Χριστέ με τόν ἄθλιον.

Βέβηλον νοῦν, Ἰησοῦ περιφέρων ἀναβοῶ σοι. Κάθαρον τοῦ ρύπου με τῶν πταισμάτων, καί λύτρωσαί με τόν εἰς βάθη κακίας, ἐξ ἀγνωσίας κατολισθήσαντα, σῶτερ Ἰησοῦ μου, καί σῶσον με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τόν Ἰησοῦ, ἡ γεννήσασα Κόρη θεοκυήτορ, τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας τούς ὀρθοδόξους, μοναστάς καί μιγάδας, καί γεέννης ῥυσθῆναι κράζοντας. Πλήν σου προστασίαν, βεβαίαν οὐκ ἔγνωμεν.

Ὡδή στ´. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, ἐξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ὧ Ἰησοῦ καί σῶσον με, καί φθοράς Ἰησοῦ με ἐξάρπασον.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐδεὶς, ὡς ἐγώ ὁ ταλαίπωρος, ὧ Ἰησοῦ φιλόανθρωπε ἀλλά σύ Ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καί πόρνην καί ἄσωτον, καί τόν Μανασσὴν καί τελώνην νενίκηκα, ὧ Ἰησοῦ μου πάθεισι, καί ληστήν Ἰησοῦ Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τόν Χριστόν μου κυήσασα, ἄχραντε Παρθένε, ἡ μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με πρεσβειῶν σου ὑσώπῳ νῦν κάθαρον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ´. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τό φῶς τοῦ κόσμου, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, τούς ὀφθαλμούς Υἱέ Θεοῦ, τῆ θεαυγεί σου λαμπρότητι, ἵνα ὑμῶν σε τό φῶς τό ἀνέσπερον.

Ὡδή ζ´. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Χριστέ Ἰησοῦ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῆ ἐκ τοῦ αἰῶνος, ὧ Ἰησοῦ μου ὡσπερ ἥμαρτον, ἐγώ ὁ τάλας καί ἄσωτος. Ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι. Μελωδοῦντα με οἴκτειρον, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ. Καθήλωσον με, ὧ Ἰησοῦ μου καί κυβέρνησον, νῦν πρός λιμένα τόν εὐδίων, ὅπως Ἰησοῦ μου οἰκτιρμον, μελωδῶ σοι σωζόμενος. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας, ὧ Ἰησοῦ μου τήν μετάνοιαν, ἀλλ'εψευδάμην ὁ ἄθλιος. Ὅθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι. Τήν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχῆ μου φώτισον Χριστέ, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστόν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καί ὑπέρ φύσιν, αὐτόν δυσώπει παναμώμητε, τά παρά φύσιν μου πταίσματα, πάντα συγχωρήσαι μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος. Εὐλογημένη ἡ Θεόν σαρκί κυήσασα.

Ἦδὴ ἡ´. Τόν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σε Ἰησοῦ μου δυσωπῶ. ὡς τήν πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω κάμε Ἰησοῦ, Χριστέ μου λύτρωσαι καί κάθαρον, τήν ρερυπωμένην ψυχὴν μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὤφθην, καί τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὧ Ἰησοῦ μου οἰκτρῶς, ὁ τάλας Σῶτερ ἀφωμοίωμαι. ὄθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσών ὧ Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνώθην, τήν στολήν Ἰησοῦ μου, τήν θεοῦφαντον νῦν, καί κεῖμαι μῶλωπι κατάστικτος. ἔλαιον Χριστέ μου επίχεε καί οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τόν Ἰησοῦ μου καί Θεόν, ἡ βαστάσασα Χριστόν ανερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καί τοὺς ὑμνητάς σου ἀπείρανδρε Παρθένε.

Ἦδὴ θ´. Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον.

Τόν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τόν τελώνην τήν πόρνην, τόν ἄσωτον οἰκτῖρμον Ἰησοῦ, καί τόν ληστήν ὑπερβέβηκα, Ἰησοῦ μου ἐν ἔργοις, αἰσχίστοις καί ἀτόποις Ἰησοῦ. ἀλλά σύ Ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τοὺς ἐξ Ἀδάμ Ἰησοῦ μου, αμαρτήσαντες πάντας, πρό νόμου καί ἐν νόμῳ Ἰησοῦ, καί μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος, Ἰησοῦ μου καί χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς, ἀλλά σύ Ἰησοῦ μου, τοῖς κρίμασι σου σῶσον με.

Μὴ χωρισθῶ Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης, μή τύχω τῆς μερίδος Ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε, Ἰησοῦ ἀλλά σύ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου Χριστέ, Ἰησοῦ μου συντάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαχνος.

Θεοτοκίον.

Τόν Ἰησοῦ Θεοτόκε, ὃν ἐβάστασας μόνη, ἀπείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τοῦτον ἀγνή ἐξιλεώσαι, ὡς Υἱόν σου καί Κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ,

πειρασμῶν καί κινδύνων, καί τοῦ πυρός τοῦ μέλλοντος.

Ἦχος πλ. δ´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, Ἰησοῦ ἡ κάθαρσις, τοῦ νόος μου Δέσποτα πολυέλεε, Ἰησοῦ σῶσον με, Ἰησοῦ σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μή καταλίπης με, σῶτερ Ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μή καταλίπης με, σῶτερ Ἰησοῦ με ἐλέησον, καί λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ἰησοῦ καί ἀξίωσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος Ἰησοῦ καί τῷ χορῷ, τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύναξον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν Ἀποστόλων ἡ δόξα, Ἰησοῦ μου καύχημα, τῶν μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε, Ἰησοῦ σῶσον με, Ἰησοῦ σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὠραιότατε, τόν σοί προστρέχοντα, σῶτερ Ἰησοῦ μου ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων Ἰησοῦ τῶν Ἁγίων σου, προφητῶν τε πάντων, σωτήρ μου Ἰησοῦ καί τῆς τρυφῆς, τοῦ παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ πανάγαθε.

Δόξα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τό κλέος, Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καί καλλόπισμα. Ἰησοῦ σῶσον με, Ἰησοῦ σωτήρ μου, σῶτερ Ἰησοῦ μου τοῦ δράκοντος, καί τούτου τῶν παγίδων με, σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών, καί δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μή καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλά δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου. Θλίψις γάρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τά τοξεύματα. Σκέπην ουκέκτημαι, οὐδέ που προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος καί παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καί προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδης τήν δέησιν, Τό συμφέρον ποίησον.